तयोरागमनं ज्ञात्वा वरदानञ्च तत्प्रभोः । हित्वा त्रिपिष्टपं जग्मुर्ब्रह्मलोकं ततः सुराः ।
ताविन्द्रलोकं निर्जित्य यक्षरक्षोगणांस्तदा । खेचराण्यपि भूतानि जघ्नतुस्तीव्रविक्रमौ ।
अन्तर्भूमिगतान्नागान् जित्वा तौ च महारथौ । समुद्रवासिनीः सर्व्वा म्लेच्छजातीर्व्विजिग्यतुः ।
ततः सर्व्वां महीं जेतुमारब्धावुग्रशासनौ । सैनिकाञ्च समाहूय सुतीक्ष्णं वाक्यमूचतुः । ०११०
राजर्षयो महायज्ञैर्हव्यकव्यैर्द्विजातयः । तेजोबलञ्च देवानां वर्द्धयन्ति श्रियं तथा ।
तेषामेवं प्रवृत्तानां सर्व्वेषामसुरद्विषां । सम्भूय सर्व्वैरस्माभिः कार्य्यः सर्व्वात्मना वधः ।
एवं सर्व्वान्समादिश्य पूर्व्वतीरे महोदधेः । क्रूरां मतिं समास्थाय जग्मतुः सर्व्वतोमुखौ ।
यज्ञैर्यजन्ति ये केचिद्याजयन्ति च ये द्विजाः । तान्सर्व्वान्प्रसभं हत्वा बलिनौ जग्मतुस्ततः ।
आश्रमेष्वग्निहोत्राणि मुनीनां भावितात्मनां । गृहीत्वा प्रक्षिपन्त्यप्सु विश्रब्धं सैनिकास्तयोः । ०११५
तपोधनैश्च ये क्रुद्धैः शापा उक्ता महात्मभिः । नाक्रामन्त तयोस्तेऽपि वरदाननिराकृताः ।
नाक्रामन्त यदा शापा बाणा मुक्ताः शिलास्विव । नियमान् संपरित्यज्य व्यद्रवन्त द्विजातयः ।
पृथिव्यां ये तपःसिद्धा दान्ताः शमपरायणाः । तयोर्भयात् दुद्रुवुस्ते वैनतेयादिवोरगाः ।
मथितैराश्रमैर्भग्नैर्व्विकीर्णकलशस्रवैः । शून्यमासीज्जगत्सर्व्वं कालेनेव हतं तदा ।
ततो राजन्नदृश्यद्भिर्ऋषिभिश्च महासुरौ । उभौ विनिश्चयं कृत्वा विकुर्व्वाते वधैषिणौ । ०११०
प्रभिन्नकरटौ मत्तौ भूत्वा कुञ्जररूपिणौ । संलीनमपि दुर्गेषु निन्यतुर्य्यमसादनं ।
सिंहौ भूत्वा पुनर्व्याघ्रौ पुनश्चान्तर्हितावुभौ । तैस्तैरुपायैस्तौ क्रूरावृषीन् दृष्ट्वा निजघ्नतुः ।
निवृत्तयज्ञस्वाध्याया प्रणष्टनृपतिर्द्विजा । उत्सन्नोत्सवयज्ञा च बभूव वसुधा तदा ।
हाहाभूता भयार्त्ता च निवृत्तविपणापणा । निवृत्तदेवकार्य्या च पुण्योद्गहविवर्जिता ।
निवृत्तकृषिगोरक्षा विध्वस्तनगराश्रमा । अस्थिकङ्कालसंकीर्णा भूबभूवोग्रदर्शना । ०११५
निवृत्तपितृकार्य्यञ्च निर्व्वषट्कारमङ्गलं । जगत्प्रतिभयाकारं दुःप्रेक्ष्यमभवत्तदा ।
चन्द्रादित्यौ ग्रहास्तारा नक्षत्राणि दिवौकसः । जग्मुर्व्विषादं तत्कर्म्म दृष्ट्वा सुन्दोपसुन्दयोः ।
एवं सर्व्वा दिशो दैत्यौ जित्वा क्रूरेण कर्म्मणा । निःसपत्नौ कुरुक्षेत्रे निवेशमभिचक्रतुः ।
इत्यादिपर्व्वणि राज्यलाभपर्व्वणि सुन्दोपसुन्दोपाख्याने दशाधिकद्विशततोऽध्यायः ॥ २१० ॥
॥ नारद उवाच ॥ ततो देवर्षयः सर्व्वे सिद्धाश्च परमर्षयः । जग्मुस्तदा परामार्तिं दृष्ट्वा तत्कदनं महत् ।
तेऽभिजग्मुर्जितक्रोधा जितात्मानो जितेन्द्रियाः । पितामहस्य भवनं जगतः कृपया तदा । ०११८०
ततो ददृशुरासीनं सह देवैः पितामहं । सिद्धैर्ब्रह्मर्षिभिश्चैव समन्तात्परिवारितं ।
तत्र देवो महादेवस्तत्राग्निर्व्वायुना सह । चन्द्रादित्यौ च शक्रश्च पारमेष्ठ्यास्तथर्षयः ।
वैखानसा वालिखिल्या वानप्रस्था मरीचिपाः । अजाश्चैवाविमूढाश्च तेजोगर्भास्तपस्विनः । ऋषयः सर्व्व एवैते पितामहमुपागमन् ।
ततोऽभिगम्य ते दीनाः सर्व्व एव महर्षयः । सुन्दोपसुन्दयोः कर्म्म सर्व्व एव शशंसिरे ।
यथाहृतं यथाचैव कृतं येन क्रमेण च । न्यवेदयंस्ततः सर्व्वमखिलेन पितामहे । ०११८५